

Pirkanmaan kirjoituskilpailu 2024, lyriikka
Nimimerkki: Marrasmatalikosta

I

Marraskuu hyytyy talveksi
alkaa tuntua mahdolliselta kiriä kiinni
ohi mennyttä

Kaupunki jähmettyy

Saatan olla
verrattain enemmän

II

Normaali maanantai

k

o

h

t

i

s

u

omalla agendalla

r

a Saksin askeleillani arjen ajatusviivat

a uurteet kaupungin iholla

n pehmenevät sivuallokkoon

Päiväkodilta jo valitsen vieraan kadun
ylitän mistä en muuten menisi

Voin nähdä profiilini tuon raitiovaunun ikkunassa
matkalla virastolle

Jatkan kohti läpi poikki ohisuoraan
katkeavat reitit raukeavat
jänteet laukeavat hervottomiksi

Rentoudun minäkin

III

Pyhjärven marrasmatalikosta valitsin kiven
oikeastaan kuopan
ja kiven, joka sitä ympäröi

johon asettui etusormenpäätäni kuin napaasi

Hevoskastanja silkkisessä pakkopaidassaan
piikikkäässä turvapaikassaan
sinun pehmeytesi nyrkissäni ja
uneen vaipumisen
nyt
käh
dyk
set

Kun katsot napaasi
näet minut ja
täytän sinut yhä äärimmilleen

Olen ollut täällä nuoruudesta
vaikka nuorat ovat irronneet

IV

Odotan pakkasta pysäyttämään
kaksi auki revennyttä vuotaa yhä
Tammerkoski ja

ajatus

Höyryävät näkyväksi
samalla
tunnistamattomaksi

Timantinsirpaleita ilmassa
kosketusta pakeneva turkki kaiken iholla

Sisäpihalla lumihiutaleet

.

t

a

v

i

s

o

h

o

k

V

Yksikin tyttö tökki kepillä
alikulkuun jäätynyttä ketsuppilammikkoa
ja piirsi sillä seinään

Pistää miettimään
miksei minulle tullut mieleen?

Parantumattomasti aikuinen vai
väliaikaisesti

karkotettu

Minä näin populaarikulttuurin murhapaikan
oksetti vähän

Varoin kenkiäni

VI

Talvipäivänseisausvenetsia
häilyntä plussalla ja miinuksella muuttaa kadut kanaviksi

En pääse tästä yli

Kansainvälisyyttä makuuni
kylmää sadetta
työmatkalla Tammelassa

Työmatkalla Euroopassa tanssittiin aamuun
Oli Lorenzo ja muita ja vaaleanpunaiset kalossini
berliininmunkit yökerhossa

Mihinkä minä ne olisin piilottanut
hylännyt Sevillan kujille, en ikinä!

Liian jämäkkä tai lapsellinen edes harkitakseni rajanylityksiä
Riittävän onnellinen ja lapseton pitääkseni hauskaa

Kansainvälisyyttä makuuni
ilman rajanylityksiä
Paitsi parfyymi lentokentällä
olisi saanut jäädä ostamatta
Tuoksuna päänsärkyä
sydämentykytystä

k a t u m u s t a ?

Pääsen tästä yli kadun

VII

Unelmani

että jossain on ihmisiä pitämässä maailmaa pystyssä
pitäisivät samalla minua

Kaipa sitä joutaisi keikahtaakin
varautumismielessä
jo ennen keikahduspistettä

Miten ylipäätään planeetta on pystyssä tai ei ole
avaruudessa
mehän seisomme pallolla kaikkiin suuntiin sojottaen

Unelmani

saada romahtaa äkisti
lähes huomaamatta

Kävelin Satakunnansillan alta ja ajattelin
en ehtisi kärsiä jos vaikkapa

nyt

mutta surua jäisi

Unelmani

kaikki romahtaisi
vähintään ihmiskunta

ei jäisi surua

VIII

Mesiangervo todella tuoksui lammella

Lähiöhangella

hengitän lihaksiini lapsuuden saarten niityt viidat polkusolat
mökkiojan kukkakaupan

Rikkinäisen lampun pimeyteen ajattelen makeanvalkean

ja sen täydellisen kumppanin
horsmanpunan
hämärtyvässä illassa huojuvat
tienpientareiden viridiaanissa
paluun tai paon paineallossa

aniliini

vaniliini

ja kesän loppu tuntuu alkavan siinä
taittuvan alamäkeen

Palaan valoon

tammikuun mustavalkoisuuteen
tasatyönnöin liukasta suojalattia
pitkää loivaa

Seuraava kierros

tuot minut takaisin

IX

Kulje joka päivä eri reittejä

Kun vaihtoehdot loppuvat
kääntelee mieltäsi
vaella uniin

tai nojaudu kasvukaupungin kiimaan
aina uusi työmaa
purkamista nostattamista
maisemanraakile siinä missä entistä et enää pannut merkille

Planeetta sulaa allemme
kunhan meillä vain olisi reittejä
jokaiselle
joka päivä uusia
etemme urautuisi

Muutosansa:
tuho ennen tylsyyttä

Koitan kääntää katsettani
ja
unta valveeksi

X

(Asiat jakautuivat kolmeen)

Oli uni

oli valve

ja oli kolmas

Valvetta tuli olla eniten

siitä oli aloitettava

Uni oli tummaa taikinaa

valve oli neidonhiuspuu

Mutta mitä oli kolmas?

En ikinä päässyt siihen saakka

en vielä tunnistanut

Lopulta kolmatta on

lopullisesti.